

ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

1950
ΦΑΙ
ΜΥΘ

ΓΑΪΟΥ ΙΟΥΔΙΟΥ ΦΑΙΔΡΟΥ
ΜΥΘΟΙ

(ΕΚΔΟΓΑΙ)

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΑΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1950

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

α') Βίος τοῦ Φαίδρου.

Ὁ Γάιος Ἰούλιος Φαῖδρος (**G. Julius Phaedrus**) ἦτο Ἕλληνας γεννηθεὶς ἐν Μακεδονίᾳ ἀπὸ πατέρα δούλου, ὁ ὁποῖος ἀνέκτησε τὴν ἐλευθερίαν του. Ὡς τέκνον δούλου ἦλθεν εἰς τὴν Ρώμην καὶ προσελήφθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου, τοῦ ὁποῖου ἐγένεν ἀπελεύθερος (*Augusti libertus*), ἔκει δὲ ἐμορφώθη καὶ ἐξεπαιδεύθη.

Ὅ,τι γνωρίζομεν περὶ αὐτοῦ ἐξάγεται μόνον ἀπὸ τὸ ἔργον του, διότι οἱ παλαιοὶ οὐδὲν ἔγραψαν. Ἐξῆσε πιθανῶς μεταξὺ τῶν ἐτῶν 10 π.Χ. καὶ 70 μ.Χ.

β') Ἔργον αὐτοῦ.

Νεώτατος ἐπεδόθη εἰς τὴν ποίησιν καὶ ἐφιλοδόξησε νὰ πλουτίσῃ τὴν Ρωμαϊκὴν ποίησιν μὲ νέον εἶδος, τὸ εἶδος τῶν μύθων. Πρὸς τοῦτο ἐπραγματεύθη τὴν ἐφευρεθεῖσαν ἀπὸ τὸν Αἰσώπου ὕλην εἰς λαμβανκοὺς τριμέτρους στίχους.

Ἡ προσπάθειά του εἶχε σκοπὸν νὰ τέρψῃ καὶ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους συνετὰς καὶ χρησίμους διὰ τὸν βίον συμβουλὰς. Ἐγνώριζε κάλλιστα τὸ βαθύτερον νόημα, τὸ κεντρίον, τὸ ὁποῖον ὑπέκρυπτον οἱ μῦθοι τοῦ Αἰσώπου. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον λέγει περὶ τοῦ Αἰσώπου, ὅτι δηλ. κατέφυγεν εἰς τὴν μυθογραφίαν, πρὸς ἀνακούφισιν τῆς καρδίας του, διότι ὥς δούλος δὲν ἠδύνατο ἀπροκαλύπτως νὰ ἐκφράσῃ τὰς ἰδέας του, τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐλέγχθη καὶ περὶ τοῦ Φαίδρου ὑπὸ τῶν συγχρόνων του.

Τὰ θέματά του ἐδανείσθη παρὰ τοῦ Αἰσώπου, ἔδωκεν ὅμως εἰς αὐτὰ νέαν δροσερότητα καὶ νέον περιεχόμενον. Διὰ διαφόρων δὲ καυστικῶν ὑπαινιγμῶν περὶ τῶν συγχρόνων του, καὶ μάλιστα κατὰ τοῦ πανίσχυρου εὐνοουμένου τοῦ Νέρωνος, Σηϊανοῦ, ἐπέσυρε τὴν ὀργήν του. Διὰ τοῦτο καὶ εἰσήχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς δίκην, κατὰ τρόπον πρωτοφανή

εἰς τὰ δικαστικά χρονικά—διότι ὁ κατήγορος Σηϊανὸς ἦτο συγχρόνως δικαστὴς καὶ μάφτυς—καὶ κατεδικάσθη ἐπὶ δυσφημίῃς εἰς φυλάκισιν ἢ ἔξορίαν. Ἡ καταδίκη αὐτὴ ἐπίκρανε πολὺν τὸν Φαῖδρον. Ἐν τούτοις ὅμως οὐδέποτε ἔχασε τὸ θάρρος του, ἂν καὶ ἀπέκτεινε καὶ ἄλλους πολιτικούς καὶ φιλόλογικούς ἐχθρούς, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ κατεδιώχθη.

Ἐξηκολούθει δηλ. νὰ γράφῃ, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἔργον του θὰ ἀναγνωρισθῇ βραδύτερον. Πράγματι δὲ ἀνεγνωρίσθη ὡς κλασσικὸς κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀφοῦ ἔμεινε ἐπὶ μακρὸν λησμονημένος.

Τοῦ Φαίδρου διεσώθησαν 5 βιβλία μύθων, περιλαμβάνοντα 90 μύθους. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἶχε γράψῃ περισσότερους. Λιότι ἐνῶ εἰς τὸν πρόλογον τοῦ I βιβλίου γράφει περὶ δένδρων ὁμιλούντων, εἰς τοὺς σφζομένους μύθους του δὲν παρουσιάζονται τοιαῦτα. Καὶ ἐνῶ κατ' ἀρχὰς περιορίζετο εἰς τὴν ἡμετέραν μετάφρασιν τῶν Αἰσωπείων μύθων, ἔπειτα εἰς τὸν ἐπίλογον τοῦ II βιβλίου φιλοδοξεῖ νὰ ἐπαινεθῇ διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν εὕρεσιν τῶν μύθων του. Εἰς τὸν πρόλογον δὲ τοῦ III βιβλίου κανχᾶται ὅτι ὑπερηκόντισε τὸν Αἴσωπον.

Οἱ μῦθοι τοῦ Φαίδρου διακρίνονται διὰ τὴν κομψότητα τοῦ ὕφους, τὴν σαφήνειαν, τὴν λεπτότητα καὶ τὴν πνευματώδη σάτυραν. Σπουδαῖον ἐπίσης γνώρισμά των εἶναι ἡ συντομία, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐντείνεται ἡ προσοχὴ καὶ κινεῖται ἡ σκέψις τοῦ ἀναγνώστου. Τὴν κατασκευὴν τοῦ στίχου του χαρακτηρίζει μεγάλη ἐπιμέλεια. Τὸ ὕφος του γενικῶς δὲν εἶναι μὲν ἔξοχον, ἀλλ' ἡ ἐκφρασίς του εἶναι σαφὴς καὶ καταληπτή, ἂν καὶ πολλάκις ἑηρά.

KEIMENON*

LIBER PRIMUS

1. PROLOGUS

Aesopus auctor quam materiam repperit,
hanc ego polivi versibus senariis.
Duplex libelli dos est: quod risum movet
et quod prudenti vitam consilio monet.
Calumniari siquis autem voluerit,
quod arbores loquantur, non tantum ferae,
fictis iocari nos meminerit fabulis.

2. FABULA I.

LUPUS ET AGNUS

Ad rivum eundem lupus et agnus venerant
siti compulsi; superior stabat lupus
longeque inferior agnus. Tunc fauce improba
latro incitatus iurgii causam intulit.
Cur inquit, turbulentam fecisti mihi
aquam bibenti? Laniger contra timens:
Qui possum, quaeso, facere, quod quereris, lupe?
A te decurrit ad meos haustus liquor.
Repulsus ille veritatis viribus;
ante hos sex menses male, ait, dixisti mihi.
Respondit agnus: Equidem natus non eram.

---

* Τὸ κείμενον κατὰ τὴν στερεότυπον ἔκδοσιν Luc. Müller Lipsiae - Teubneri.

Pater hercle tuus ibi, inquit, male dixit mihi.
atque ita correptum lacerat iniusta nece.
Haec propter illos scripta est homines fabula,
qui fictis causis innocentes opprimunt.

3. F A B U L A IV.

CANIS PER FLUVIUM CARNEM FERENS

Amittit merito proprium qui alienum adpetit.
Canis per flumen carnem dum ferret natans,
lympharum in speculo vidit simulacrum suum,
aliamque praedam ab altero ferri putans
eripere voluit: verum decepta aviditas
et quem tenebat ore dimisit cibum,
nec quem petebat potuit adeo adtingere.

4. F A B U L A V.

VACCA, CAPELLA, OVIS ET LEO

Numquam est fidelis cum potente societas:
testatur haec fabella propositum meum.
Vacca et capella et patiens ovis iniuriae
socii fuere cum leone in saltibus.
Hi cum cepissent cervum vasti corporis,
sic est locutus partibus factis leo:
ego primam tollo, nominor quoniam leo:
secundam, quia sum fortis, tribuetis mihi:
tum, quia plus valeo, me sequetur tertia:
malo adficietur, siquis quartam tetigerit.
Sic totam praedam sola improbitas abstulit.

5. F A B U L A XX.

CANES FAMELICI

Stultum consilium non modo effectum caret,
sed ad perniciem quoque mortales devocat.
Corium depressum in fluvio viderunt canes.

Id ut comesse extractum possent facilius,
aquam coepere ebibere ; sed rupti prius
periere, quam quod petierant contingerent.

6. F A B U L A XXIV.

RANA RUPTA ET BOS

Inops, potentem dum vult imitari, perit.
In prato quondam rana conspexit bovem
et tacta invidia tantae magnitudinis
rugosam inflavit pellem : tum natos suos
interrogavit, an bove esset latior.
Illi negarunt. Rursus intendit cutem
maiore nisu et simili quaesivit modo
quis maior esset. Illi dixerunt bovem.
Novissime indignata dum vult validius
inflare sese, rupto iacuit corpore.

LIBER SECUNDUS

7. F A B U L A VII.

MULI DUO ET PASTORES

Muli gravati sarcinis ibant duo :
unus ferebat fiscos cum pecunia,
alter tumentes multo saccos hordeo.
Ille onere dives celsa cervice eminet
clarumque collo iactat tintinnabulum,
comes quieto sequitur et placido gradu.
Subito latrones ex insidiis advolant,
diripiunt nummos, neglegunt vile hordeum.
Spoliatus igitur casus cum fleret suos :
equidem, inquit alter, me contemptum gaudeo,
nam nil amisi nec sum laesus vulnere.
Hoc argumento tuta est hominum tenuitas ;
magnae periclo sunt opes obnoxiae.

LIBER QUARTUS

8. FABULA III.

DE VULPE ET UVA

Fame coacta vulpes alta in vinca
 uvam adpetebat summis saliens viribus:
 quam tangere ut non potuit, discedens ait:
 nondum matura est; nolo acerbam sumere.
 Qui facere quae non possunt verbis elevant,
 adscribere hoc debebunt exemplum sibi.

9. FABULA X.

DE VITIIS HOMINUM

Peras imposuit Juppiter nobis duas:
 propriis repletam vitiis post tergum dedit,
 alienis ante pectus suspendit gravem.
 Hac re videre nostra mala non possumus;
 alii simul delinquant, censores sumus.

LIBER QUINTUS

10. FABULA VIII.

TEMPUS

Cursu volucris, pendens in novacula,
 calvus, comosa fronte, nudo occipitio,
 (quem si occuparis, teneas; elapsum semel
 non ipse possit Juppiter reprehendere),
 occasionem rerum significat brevem.
 Effectus inpediret ne segnis mora,
 finxere antiqui talem effigiem Temporis.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Aesōpus - i = ὁ Αἰσωπος, περίφημος μυθογράφος τῆς ἀρχαίας 1
Ἑλλάδος, auctor - ōris = συγγραφεύς, materia - ae καὶ materies - ei =
ὕλη, reperio - pēri - rtum - īre (δ') = ἐξευρίσκω, ἐπινοῶ, polio - īvi
ītum - īre (δ') = (λεαίνω), λαμπρύνω, ἐπεξεργάζομαι τεχνικῶς, ver
sus senarius = ἑμβιβάζων τρίμετρος στίχος, libellus - i (ὑποκορ. τοῦ
liber - bri) = βιβλίον, συγγράμματιον, dos - dotis θηλ. = (δῶρον),
χάρις, risus - us ἄρσ. = γέλως, calumnior (ἀποθ. α') = διαστρέφω τὸ
δίκαιον, ψέγω, παρεξηγῶ, tantum = μόνον, fera - ae = (θηρίον), ζῷον, 5
fictus - a - um = πλαστός, iocor (α') = παίζω, χαριεντίζομαι, nos
ὑποκ. τοῦ iocari.

2. ΜΥΘΟΣ I.

rivus - i = ρυάξ, agnus - i = ἀρνίον, siti compulsi = ὑπὸ τῆς δί
ψης παρακινήθέντες, sitis - is (θηλ. εὐχρηστον καθ' ἐνικὸν) = δίψα,
fauce ἀφαιρ. ἐν. ἡ μόνη ἀπαντῶσα εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τοῦ fau
ces - ium = φάρυγξ, γλῶσσα. latro - ōnis = ληστής, concitor (α') =
παραορμῶμαι, iurgium - ii = λογομαχία, turbulentus - a um = (ταραχώ
δης), θολός, mili... bibenti, bibo - bibi - potum ἢ háustum - ěre (γ')
= πίνω, laniger - i = ἀρνίον (lana - gero) (ὥς κατ' ἐξοχὴν ἐριοφό
ρον ζῷον), qui ἐπιρρ. = πῶς, quaeso (παρενθετ.) = παρακαλῶ, queror
questus sum - i = μέφομαι, háustus - us ἄρσ. = (πόσις), τὸ πινόμε 7-15
νον ὕδωρ, liquor - ōris = ὕδωρ, repulsus - a - um = ἡττηθεὶς, male dixisti
mili = με ἐκακολόγησες, ait = λέγει, equidem = (ἐγώ γε), ἐγὼ τοῦ
λάχιστον, hercle καὶ hercule ἐπιφών. = μὰ τὸν Ἡρακλέα, μὰ τὴν
ἀλήθειαν, correptus - a - um = ἀρπαγείς, lacero (α') = κατασπαράσσω,
nex - necis θηλ. = θάνατος, φόνος, innocens - ntis = ἀθῶς, opprī -

mo - pressi - ssum - ěre (γ') = καταπιέζω. Ὁ μῦθος εἶναι Αἰσώπειος.

3. ΜΥΘΟΣ IV.

- 1 amitto-si-ssum-ěre (γ) = χάνω, merĭto = ἐπίρ. ἀξίως, δικαίως, proprium = τὸ ἀνήκον εἰς τινα, adpĕto-īvi καὶ ii-ĭtum-ěre (γ') = ὁ εἰργόμαι, canis-is ἄρσ. καὶ θηλ. = κύων, caro-rnis θηλ. = κρέας, nato (α') = κολυμβῶ, lymph-a-e = καθαρόν καὶ διανγὲς ὕδωρ, specūlum-i = κάτοπτρον, verum decepta aviditas = ἄλλ' ἢ ἀπατηθεῖσα ἀπλησσία, dimitto (γ') = ἀφήνω, adeo = τοῦλάχιστον, adtingo - tĭgi - tactum-ěre (γ') = ἐγγίζω. Ὁ μῦθος εἶναι Αἰσώπειος.

4. ΜΥΘΟΣ V.

- 1—2 potens-ntis = ἰσχυρός, testor-ātus sum-ārī (α') = μαρτυρῶ, βεβαίω, fabella-ae (ὑποκ.) = μυθῶριον, proposĭtum-i propōnor) = τὸ προκείμενον, σκοπός, vacca-ae = ἀγέλας, capella - ae ὑποκοριστ. τοῦ capra) = μικρὰ αἴξ, onis-is θηλ. («οἷς») = πρόβατον, patiens iniuriarum = ἀνεξίκακον, partĭbus factis = (μερίδων γενομένων), μετὰ
7—10 τὸν διαμελισμόν, tollo-sustūli - sublātum - tollĕre (γ' ἀνώμ.) = (αἶρω), λαμβάνω, secundam (partem), plus valeo = εἶμαι ἰσχυρότερος : τὸ ὅ. valeo-ui-ĭtum-ěre (β') = ἐρωστῶ, εἶμαι ἰσχυρός, malo afficiĕtur = θὰ πάθῃ κακόν, θὰ τιμωρηθῇ : τὸ ὅ. afficio-ēci-ectum-ěre (γ') = (διαθέτω), περιβάλλω, afficior = πάσχω, improbĭtas-ātis = φανυλότης.

5. ΜΥΘΟΣ XX.

famelĭcus-a-um = πειναλέος, stultus-a-um = μωρός, effectus-us ἄρσ. = ἀποτέλεσμα, careo-ui-ěre (β') = στεροῦμαι, devōco (α') = (ἀνακαλῶ), ὀδηγῶ, corium-ii = δέρμα, depressum = βυθισθέν, id : ἡ συντακτ. σειρὰ : ut possent id extractum comesse facilius comesse ἀνὶ comedisse τοῦ comedo (cum-edo) «ἐδομαι» κατατρώγω, extractus-a-um = ἐξαχθεῖς τοῦ extrāho, ebĭbo-bi-potum-ěre (γ') = ἐκπίνω, perĭcere παρακ. τοῦ pereco = ἀπόλλυμαι, prius... quam contingĕrent = πρὶν ἢ ἐπιτύχουν. Ὁ μῦθος Αἰσώπειος.

6. ΜΥΘΟΣ XXIV.

- 1—5 inops - opis = ἄπορος, ἀδύνατος, imĭtor (α') = μιμοῦμαι, pereco - ii - ĭtum - ĭre (δ') = χάνομαι, pratum - i = λειμών, rana - ae = βά-

τραχος, tacta invidia = ὑπὸ φθόνου καταληφθεῖς, παρακινήθεις, τὸ ὅ. tango - tetīgi - tactum - ěre (γ') = (ἄπτομαι), πλήττω, rugosus - a - um = ρυτιδώδης (ὁ ἔχων ρυτίδας, ζάρες), inflo (α') = ἐμφυσῶ (φουσκώνω), pellis - is θηλ. = δέρμα, natus - i = τέκνον, an bove esset latior = ἂν ἦτο τοῦ βοῦς ὀγκωδέστερος, intendo - ndi - ntum καὶ - nsum - ěre (γ') = ἐπιτείνω, αὐξάνω, cutis - is θηλ. = (σκῆτος), δέρμα, 6—10 nusus - us ἄρσ. = ἔντασις, novissime = διὰ τελευταίαν φορὰν, indignor (α') = ἀγανακτῶ, rupto corpore iacuit = διαρραγέντος τοῦ σώματος ἀπέθανε. Ὁ μῦθος Αἰσώπειος.

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

7. ΜΥΘΟΣ VII.

mulus - i = ἡμίονος (κοιν. μουλάρι), gravātus - a - um = φορ- 1—5 τωμένος, sarcīna - ae = φορτίον, duo... muli, fiscus - i = κόφινος, κιβώτιον, tumeo - ui - ěre (β') = ὀγκοῦμαι, (φουσκώνω), saccus - i = σάκκος, hordeum - i = κριθή, celsus - a - um = (ὕψηλός), ὑπερήφανος, emineo - ui - ěre = διαπρέπω, clarumque... tintinnabulum = καὶ ἡχηρὸν ἐκ τοῦ λαμοῦ ἀφήνει ὀγκηθμόν.

comes - itis = συνοδοιπόρος, quiēte ἐπίρ. = ἡσυχως, gradus - us 6—14 ἄρσ. = βῆμα, advolo (α') = ὀρμῶ, saucio (α') = τραυματίζω, nummus - i = νόμισμα, vilis, e = εὐτελής, casus - us ἄρσ. = (πτῶσις), ἀτύχημα, contemptus - a - um = περιφρονημένος, τὸ ὅ. contemno - mpsi - mptum - ěre (γ') = περιφρονῶ, nil = nihil, nec sum laesus = οὔτε ἐβλάβην τὸ ὅ. laedo - si - sum - ěre (γ') = βλάπτω, tutus - a - um = ἀσφαλής, ἀκίνδυνος, tenuitas - ātis = εὐτέλεια (φτώχεια), magnae : ἡ συντ. σειρὰ magnae opes sunt obnoxiae periclo (pericūlo) = τὰ μεγάλα πλούτη ὑπόκεινται εἰς κίνδυνον.

BIBLION ΤΕΤΑΡΤΟΝ

8. ΜΥΘΟΣ III.

fames - is θηλ. = πείνα, coactus - a - um (cogor) = ἀναγκασθεῖς, vulpes - is θηλ. = ἀλώπηξ, alta vinea = (ὕψηλὴ ἄμπελος), ἀναδενδρὸς

(κοιν. κληματαριά), uva - ae = σταφυλή, salio - ui ἦ - ii - īre (δ') = (ἄλλομαι), πηδῶ, summiis viribus = με ὅλας (της) τὰς δυνάμεις, discedo - cessi - cessum - ěre (γ') = ἀποχωρῶ, matūrus - a - um = ὥριμος, nondum matūra = « ὄμφαξ », ἄωρος, acerbus - a - um = στρουφνός, ἄωρος, sumo - sumpsi - sumptum - ěre (γ') = λαμβάνω, σφετερίζομαι, elēno (α') = (ἀνακουφίζω), ἐξευτελίζω. Ὁ μῦθος Αἰσώπειος.

9. ΜΥΘΟΣ X.

pēra - ae = πήρα, (σακκούλι), propriis replētam vitiiis = τὴν πλήρη ἀτομικῶν (ιδιῶν μας) ἐλαττωμάτων, aliēnis (vitiis) gravem = τὴν δὲ ἐξ ἄλλοτριῶν (ἐλαττωμάτων) βαρεῖαν (πλήρη), suspendo - ndi - nsum - ěre (γ') = ἀναρτῶ, (κρεμνῶ), hac re = τούτου ἕνεκα, simul delinquunt = εὐθὺς ὡς ἁμαρτάνουν : τὸ ὅ. delinquo - līqui - ictum - ěre (γ') = ἁμαρτάνω, censor - ōris = (τιμητής), ἐπικριτής, κατήγορος. Ὁ μῦθος Αἰσώπειος.

BIBΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

10. ΜΥΘΟΣ VIII.

Tempus - ōris : ἐνταῦθα ἐν στενωτέρῳ σημασίᾳ = ἀρχ. ἑλλ. « καιρός », εὐνοϊκὴ περίστασις, cursu volūcri = φορᾷς περρωτῆς, ταχυκίνητος, (τὸ ἐπίθ. volūcer - ūcris - ūcre = περρωτός), pendens = κρεμάμενος, τὸ ὅ. pendeo - rependi - pendēre (β') = κρέμαιμαι, novacula - ae = νεωστὶ ἀκονηθεῖσα μάχαιρα, « ξινοράφι » πρβλ. « ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς », calvus - i = φαλακρός, comōsus - a - um = ὁ τρέφων κόμην, (μαλλιαρός), nudus - a - um = γυμνός, occipitium - ii = τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς κεφαλῆς (ὀπισθοκράνιον), elapsus - a - um (elābor) = διαφυγών, elapsus semel = ὅταν ἅπαξ διαφύγῃ : τὸ ὅ. elābor - elapsus sum - elābi = ἐξολισθαίνω, διαφεύγω, signīfīco (α') = φανερόνω, effectus - us ἀρσ. = ἐνέργεια, ἀποτέλεσμα ἢ συντακτ. σειρὰ : antiqui finxere talem effigiem temporis ne impediret effectus segnis mora. finxere παρὰκ. τοῦ fingo - finxi - fictum - ěre (γ') = πλάττω, φαντάζομαι. impedio - īvi - ītum - īre (δ') = ἐμποδίζω, mora - ae = ἀναβολή, segnis, - e = νωθρός, βραδύς, effigies - ēi = εἰκὼν, παράστασις.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α'.— Κ. Ρούφου :	Ἱστορία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου	σελ. 1—74
1.	Εἰσαγωγή. Βίος τοῦ Κ. Ρούφου. Ἔργον αὐτοῦ	» 5
2.	Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ Κειμένου	» 17—20
3.	Ἑρμηνευτικαὶ Σημειώσεις	» 35—74
Β'.— Γαΐου Ι. Φαίδρου :	Μῦθοι	» 75—88
1.	Εἰσαγωγή. Βίος τοῦ Φαίδρου. Ἔργον αὐτοῦ	» 79—80
2.	Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν Μύθων	» 81—84
3.	Ἑρμηνευτικαὶ Σημειώσεις	» 85—88

Ἐπιμελητὴς τῆς ἐκδόσεως καὶ ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς διορθώσεως
τῶν δοκιμίων τοῦ βιβλίου ὁ φιλόλογος Σ. ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

Τὰ ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου φέρουν τὸ κάτωθι βιβλιοσήμον ἐἰς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος αὐτῶν καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως ἑκάστου ἀντιτύπου.

Ἀντίτυπον στερούμενον τοῦ βιβλιοσήμου τούτου θεωρεῖται κλεψίτυπον. Ὁ διαθέτων, πωλὼν ἢ χρησιμοποιῶν αὐτὸ διώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμου 1129 τῆς 15/21 Μαρτίου 1946 (Ἐφ. Κυβ. 1946 Α 108).

ΕΚΔΟΣΙΣ Α', 1950 (VII) — ΑΝΤΙΤΥΠΑ 75.000

ΚΤΥΠΩΣΙΣ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ ΙΩ. ΓΚΟΥΦΑ

